

Rozważania Biblijne – 31 lipca 2022

Pierwsze czytanie - z księgi Koheleta 1, 2 ; 2, 21-23

Marność nad marnościami, powiada Kohelet, marność nad marnościami - wszystko marność. Jest nieraz człowiek, który w swej pracy odznacza się mądrością, wiedzą i dzielnością, a udział swój musi on oddać człowiekowi, który nie włożył w nią trudu. To także jest marność i wielkie zło. Cóż bowiem ma człowiek z wszelkiego swego trudu i z pracy ducha swego, którą mozoli się pod słońcem? Bo wszystkie dni jego są cierpieniem, a zajęcia jego utrapieniem. Nawet w nocy serce jego nie zazna spokoju. To także jest marność.

- Kohelet nie był filozofem, ale kaznodzieja.
- Jego księga została zamieszczona w grupie ksiąg mądrości, jednak sama w sobie jest swoistym katechizmem. Napisana przez wierzących dla wierzących, niczym nie przypomina ówczesnych esejów filozoficznych, tworzonych przez pogan czy agnostyków.
- Autorstwo tej Księgi do XIX w. przyznawano powszechnie królowi Salomonowi.

« **Marność nad marnościami - wszystko marność** »

- Te słowa, rozpoczynające księgę, są jednocześnie streszczeniem jej całej.
- Słowo «marność» nie ma tu znaczenia negatywnego.

« pogoń za wiatrem »

- To wyrażenie jest niemal synonimem pierwszego (powyżej)
- To znaczy : *wszystko na ziemi, nasze myśli, marzenia, wysiłki...wszystko jest krótkotrwałe, prowizoryczne, wszystko przemija...*
- « *Bo człowiekowi, który Mu jest miły, daje On mądrość i wiedzę, i radość, a na grzesznika wkłada trud, by zbierał i gromadził, i potem oddał temu, który się Bogu podoba. To też jest marność i pogoń za wiatrem. » (w. 26)*

Dopiero pod koniec swej księgi, autor przyznaje, że wszystko przemija oprócz poszukiwania Boga. Najpierw jednak opisuje wszelkie działania człowieka, które w końcu wydają się niepotrzebne, mało znaczące, przemijające.

Kiedy Kohelet medytuje nad historią życia króla Salomona, dobrze wie, że jego syn Roboam, który zasiadł na tronie po jego śmierci, jest dość nierozważny, że brakuje mu mądrości. To właśnie z jego powodu Królestwo Dawidowe bezpowrotnie rozpadło się na dwie części. W świetle tego doświadczenia, Kohelet przygląda się życiu, mówiąc : « *Marność nad marnościami...* »

- « *Dni człowieka są jak trawa; kwitnie jak kwiat na polu. ledwie muśnię go wiatr, a już go nie ma...* » (Ps 103, 15-16)

Pod tym powierzchownym poczuciem beznadziejności, Kohelet przekazuje prawdy wiary :

- Bog jest naszym Stworzycielem.
- Tylko On zna wszystkie tajemnice.
- Szukanie szczęścia poza Nim, jest stratą czasu.
- On trzyma klucze do prawdziwej Mądrości.
- Nawet jeśli w ogóle nie rozumiemy misterium życia to wiemy, że wszystko jest darem od Boga.

I tak, przez powierzchowny pesymizm Koheleta przebijają się niesmiałe promyki światła. **Jedyną wartością, jaka nie przemienie i nie zawiedzie, jest wiara w Boga, prowadząca do całkowitego powierzenia się Mu.**

- « *...sprawiedliwi i mędrzy, i ich czyny są w ręku Boga - zarówno miłość, jak i nienawiść...* » (Koh 9,1)
- « *Bo człowiekowi, który Mu jest miły, daje On mądrość i wiedzę, i radość...* » (Koh 2,26)
- « *Ten, kto przestrzega rozkazu, nie wie, co to zła sprawa, a serce mądre pamięta o czasie i sądzie. » (Koh 8,5)*

PSLM 90, 3-4. 5-6. 12-13. 14-17

*W proch każesz powracać śmiertelnym,
i mówisz: «Synowie ludzcy, wracajcie!»
Bo tysiąc lat w Twoich oczach
jest jak wczorajszy dzień, który minął,
niby straż nocna.*

*Porywasz ich: stają się jak sen poranny,
jak trawa, co rośnie:
rankiem kwitnie i jest zielona,
wieczorem więdnie i usycha.*

*Naucz nas liczyć dni nasze,
abyśmy osiągnęli mądrość serca.
Powróć, o Panie, dokądże jeszcze...?
I bądź litościwy dla sług Twoich!*

*Nasyć nas z rana swoją łaskawością,
abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć.
Daj radość według [miary] dni, w których nas przygniotłeś,
i lat, w których zaznaliśmy niedoli.*

*Niech sługom Twoim ukaże się Twe dzieło,
a chwala Twoja nad ich synami!
A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami!
I wspieraj pracę rąk naszych,
wspieraj dzieło rąk naszych!*

« Naucz nas liczyć dni nasze, abyśmy osiągnęli mądrość serca. Powróć, o Panie, dokądże jeszcze...? I bądź litościwy dla sług Twoich! Nasyć nas z rana swoją łaskawością, abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć. »

- Jestemy w Świątyni Jerozolimskiej. Narod wybrany wrócił niedawno z Babilonu, gdzie pięćdziesiąt lat wcześniej został deportowany wbrew swej woli...teraz liczne osoby gromadza się w Świątyni, by przeproszać Boga i prosić o nawrócenie.

« W proch każesz powracać śmiertelnym, i mówisz: «Synowie ludzcy, wracajcie!»

- Inaczej mówiąc : « z prochu cie stworzyłem i w proch się obrocisz. »
- Człowiek nie jest w stanie przewidzieć, kiedy umrze.

« Bo tysiąc lat w Twoich oczach jest jak wczorajszy dzień, który minął, niby straż nocna. »

- Nasza słabość i małość może oprzeć się na mocy Boga. Jego wielkość jest naszą gwarancją, gdyż On pragnie naszego dobra.

« Nasyć nas z rana swoją łaskawością, abyśmy przez wszystkie dni nasze mogli się radować i cieszyć. »

- Kiedy człowiek rozpoznaje swą małość, może nasycić się Miłością Boga. Wtedy w jego życiu panuje radość.
- W tradycji biblijnej, uznanie swej małości nigdy nie jest poniżające, gdyż towarzyszy mu świadomość, że Bóg czuwa nad człowiekiem, że go miłuje.

« A dobroć Pana Boga naszego niech będzie nad nami! »

- Jest to nawiązanie do czasu wędrowki przez pustynię, kiedy to naród wybrany buntował się, ulegając pokusie zapomnienia o wielkości i Miłości Boga...

« I wspieraj pracę rąk naszych, wspieraj dzieło rąk naszych! »

- Człowiek jest powołany do współpracy z Bogiem.
- Bóg wspiera pracę człowieka umacniając ją mocą Swej solidności i skuteczności.

STRASBOURG

- **Polska Misja Katolicka w Strasburgu,**
 - ks. Ryszard Górski
- **Parafia Notre Dame de Lourdes**
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
- tel: 03.88.32.31.60